

Dosarul nr. 2ra-1695/18

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău (judecătorul: V. Clima)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dorel Munca și Adrian Ceban, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Dorel Munca și Adrian Ceban cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Dorel Munca și menținută hotărârea din 07 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău,

constată:

La 15 august 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Express Leasing” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dorel Munca și Adrian Ceban cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 martie 2015, prin contractul de împrumut cu dobândă nr. MU/15/C73, încheiat cu Dorel Munca a acordat ultimului un împrumut în mărime 880,00 de dolari pe un termen de 36 luni, cu stingerea datoriei până pe data de 12 martie 2018, prin care pârâtul s-a obligat să ramburseze lunar împrumutul și dobândă prevăzută în contract conform graficului stabilit în anexa nr.1.

A susținut, că conform pct. 4.1 și anexei nr. 1 din contractul sus-menționat, Dorel Munca s-a obligat să achite reclamantului plata în 36 rate lunare a câte 45,92 dolari, echivalent în lei la cursul de achitare, stabilit de reclamant la ziua efectuării plății.

A menționat reclamantul, că pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind achitarea în timp a ratelor, încălcând astfel prevederile pct. 4 din contract și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiunilor.

A notat ÎCS „Express Leasing” SRL că conform contractului de fidejusiune nr. 392/2015/MUN/CEB din 12 martie 2015, Adrian Ceban și-a asumat obligațiunea de a achita integral datoriile lui Dorel Munca față de reclamant, în cazul neexecutării la timp a obligațiunilor de plată.

A reține, că la 21 iunie 2016 lui Dorel Munca și Adrian Ceban le-au fost expediate notificările cu nr. 2481, 2482, 2483, care au rămas fără răspuns.

Conform art. 872 alin. (2) Cod civil, cât și conform pct. 7.3, 7.4 din contractul sus-menționat, reclamantul este îndreptățit să pretindă la încasarea tuturor datoriilor restante, penalităților, în cazul când pârâtul nu respectă obligația de a achita în termen și total datoria.

Reclamatul ÎCS „Express Leasing” SRL cere, încasarea de la Dorel Munca și Adrian Ceban în mod solidar, datoria restantă în sumă de 736, 17 dolari SUA și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău acțiunea a fost admisă integral, s-a încasat în mod solidar de la Dorel Munca și Adrian Ceban în beneficiul ÎCS „Express Leasing” SRL datoria rezultată din raporturile de împrumut și fidejusiune în mărime totală de 736 dolari SUA și 17 cenți, convertiți în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb din data executării și cheltuielile judiciare în sumă de 438 lei. S-a încasat în mod solidar de la Dorel Munca și Adrian Ceban în beneficiul statului cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanța judecătorească, legate de citarea și chemare părților în instanță, în sumă de 15,10 lei.

În susținerea poziției sale, instanța de fond a menționat, că pretențiile ÎCS „Express Leasing” SRL sunt justificative și care urmează a fi admise, ori, potrivit prevederilor art. 867 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietatea celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

La 07 decembrie 2016, Dorel Munca a depus cerere de apel, prin care a solicitat, casarea hotărârii din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 22 martie 2018 Curtea de Apel Chișinău, a respins apelul declarat de Dorel Munca, a menținut hotărârea din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 22 iunie 2018 Dorel Munca și Adrian Ceban au depus recurs prin care au solicitat, admiterea recursului, casarea hotărârii din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 24 august 2018 ÎCS „Express Leasing” SRL a depus referință asupra recursului declarat de către Dorel Munca și Adrian Ceban, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 22 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dorel Munca în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din

15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dorel Munca este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Cu referire la recursul declarat de către Adrian Ceban, instanța de recurs reține că recursul declarat este inadmisibil pe motiv că nu au respectat calea apelului.

În conformitate cu art. 429 alin. (5) Cod de procedură civilă nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 Cod de procedură nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

Conform cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dorel Munca și Adrian Ceban, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Dorel Munca și Adrian Ceban, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean